

ACC. N:R M. 14595:1-2.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Hildur Wickström, ~~Marburg~~*
Härad: *Skåne län* Berättare: *Charlotta Johansson, f. Lundin*
Socken: *Sövestad* Berättarens yrke: *Änkfru*
Uppteckningsår: *1958* Född år *1861 i Ystad*

Minnen från den snörika vintern 1888.

s. 1-2.

Skriv endast på denna sida.

Kyrkfärd i snöyra

97-åriga fru Charlotta berättar om ett kyrkobesök år 1888. På den tiden hade hon plats som sömmerska och städerska i prästgården i Sövestad. Den här söndagen hade det fallit så mycken snö, att prästgårdskjutsen måste ha två stycken förryttare att visa vägen så att de inte for vilse på vägen till kyrkan. I släden förutom berätterskan, äkte kyrkoherden, organisten och kusken. När de kommo till kyrkan hade snöfallet upphört varför kyrkoherden sände hem de båda förryttarna. Men när högmässan var slut började det snöa igen så de äkande inte kunde hitta sitvägsspåren. Till att börja med gick det dock bra - men när de äkt en stund visste de inte alls var de befunno sig - allt var inhöljt i snö. Rätt som det var blev det helomvåning med både hästar, släde och passagerare. Omsider lyckades de senare kravla sig upp - utom kyrkoherden - han syntes inte till någonstans. Men så fingo de se ett par skosular sticka upp ur den djupa snödrivan - han hade fallit huvudstupa i snön med benen rakt i vädret. Det bleo ett arbete innan han blivit befriad och renborstad från snö. Hux de nu hade äkt och färdats, så hade de kommit upp på taket på ett soldattorp - och sedan handlöst hamnat i en mjuk, manshög snödriva. Det dröjde en god stund innan sällskapet med hästar och släde kunde åter-

upptaga sin färd igen. Den vintern var det så mycket snö - att folk inte kunde öppna sin förstugedörr. Fönstren var överhöljda, så det gick inte att se ut. På den tiden var boningshus och ladugård byggda i ett, men ej med genomgångsdörr - så att folk fick ta sig upp genom skorstenen och därifrån ut på taket och säga häll på ladugårdstaket. Därefter fick de klättra ned i ladugården för att passa sina kreatur.

Fattigstugan var också igensnöad, så man fick hjälpa de gamla med att skotta snö så att de kunde ta sig ut. Även kyrkoherden var behjälplig med att skotta snö vid fattigstugan. Man fick även skotta och föra bort snö från stugans fönster - så att de sängliggande gamla kunde ~~set~~ se ut.

Det var så mycket snö det året - och pingsthelgen så kunde man roa sig med att kasta snöbollar om man så önskade.

På sina håll låg snön kvar även vid midsommartid.